

Transcriptie van 'Epitaphia Belgica' in Franciscus Sweerts, *Epitaphia joco-seria, Latina Gallica Italica Hispanica Lusitanica Belgica*. Keulen, Bernardus Gualtherus (Bernard Wolter), 1623, p 323-351

Volgende tekens of letters zijn vervangen: / door komma, Romeinse letter (tussen gotische) door cursief; slot-n: ā door an, ē door en, ñ door nn, ō door on, ū door un; wanneer fonetisch aangewezen: i door j, u door v, ũ door u, vv door w, w door ui. Nummering zelf aangebracht.

[323]

EPITAPHIA BELGICA

1. **Der Coninghinne *Semiramidis Inscriptio*.**

Soo wie Coninck synde van goud heft noot,
Die openen dit graff, en neme daeruit schatten groot.

2. **Ende wat leegher.**

Soo ghy niet en waert boos, en onversadelyck van goude,
Ghy soudt u vanden doodenroof hebben onthouden.

3. **Van *Timon van Athenen*.**

Naer dat ick had' voleynt myn leven ongeluckich,
Ben ick hier op des plats begraven soo t'betaemt:
Sterft schelmen, sterft alt'saem een quade doot en druckich,
En vraeght niet wie ick was, off hoe ick was genaemt.

4. **Van denselven.**

Hier woon ick voor altyt, *Timon* was myn naem,
En haet noch als ick plach de Menschen altesaem:

[324]

Gaat, Leser, gaet voorby, en wensche my doch gheen goet,
Maer vloeck my in u Hert en in u vry gemoet.

5. **Van *Joannes de Temporibus*.**

Dry hondert eeneentsestig jaren ick telde,
Dat my de doot uit vrientschap niet en quelde,
Maer doch sy my gevat had metten toom,
Den langen tyt en scheen maer eenen droom.

6. **Van *N.B.***

Ick was een Mensch levende op Eerde,
Van alles hebbende dat ick begheerde,
Myn erffgenamen hebben myn goet beseten,
Hoe meer achtergelaten, hoe eer vergeten.

7. **Van *Christoffel Hagenbuch*.**

Hier leynt genagelt in een Kist,
De Lichaem van eenen Alchimist,
Een die syn jaren heeft versleten,
Om verborgen wetenschap te weten,
Hy ghinck uit Paracelsus boecken
Den Steen der Philosophen soecken,

En creech op t'lest den Steen gewis,
Want hy daervan gestorven is.

8. Van Hendrick Vel.

Adieu eertijts myn goede vrienden,
Die my nu soeckt, sal my hier vinden,
Maer den besten raet die ick u can gheven,
Is leven om te sterven, en sterven om te leven.

[325]

9. Van eenen uitgelopen Moninck.

Hier leyt *Joannes*, te voren broer *Jan*,
Als hy noch droech syn geschoren cruyn,
Maer hy wert gereformeert in een ander man,
Alleen met t'hangen vande cap opden tuyn,
Hy troude *Catharinam*, te voren Suster Lynken,
Hy leefden als een Vercken, en starf als een Swynken.

10. Van Adrianus Marselaer.

Adrianus Marselaer leyt begraven hier,
Die *nomine & re* was een Martelaer schier,
Godt wil hem ghunnen syn hemelsche genaden,
Want op der Aerden verlost is vanden quaden.
En omdat hy te seer de *Poesis* beminden,
Ist meer als reden, met Graff-schrift hem te vinden.

11. Van sekere Juffrou die veel claps hadde.

Hier swycht sy stille, die eertyts veel plach te spreken,
Want andere syn nu besich met hare gebreken.

12. Van Jan de Kalf.

Hier hefft de doot gemaect het leven quyt,
Van *Jan de Kalf*, al lanck voor synen tyt,
Och Doot, ghy waert darin een felle beest,
Want metter tyt hy waer een Os geweest.

[326]

13. Een ander.

Alhier onder desen Marberen Steen,
Rust eenen frischen Hochduytschen alleen,
Freste gheern Speck, dronck gheern Wyn,
Godt wil sine Ziele genadich sijn.

14. Van eenen Cleermaecker.

Hier leijdt een Cleer-maecker prijsens weerdich,
Door dien hij was geheel rechtveerdich,
Want warmen hem in handen ghaff,
Hij hier maer d' minste deel daeraff.

15. Een ander.

Hier leijt begraven door des doots bedrijff,
Die ontlast socht te wesen van een quaet Wijff,
Maer d'apostill was contrair gegheven,
Want hij quam te sterven, en sij bleef in t' leven.

16. Van *Dierick Janssen Beser*. tot Harlem.

Hier leijt begraven, Leser,
Den ouden *Dierick Janssen Beser*.
Hondert ende elf Jaren,
Was hij ouwt naer sijn verclaren,
Doen hij eerst soude trouwen
Ter echten een jonghe Vrouwe,
Den Pastor seyde boudt,
Seker *Dierick* ghij sijt t'out,
En compt voorwaer te laet,
Om te voldoen den Echten staet.
Hij seijde, Heer, sedt ter sije
[327]
De hondert jaren vrije,
Ende d'elve alleene hout,
Soo en ben ick dan niet te out.
Dit houwelijck dies volbracht,
Met liefde en sonder clacht
Hebben beleeft dese twee,
Twintich jaren met vree,
Een Dochterken gewonne,
Gheestelijck gestorven Nonne.

17. Een ander.

D' Menschelick leven was mij gegeven een weijnich, maer
D'aerde moest mij dragen, ick leg verslaghen, nu onder haer.

**18. Van *Goovaert Metten Bult*, IV. Graef van Hollandt,
sterf anno MLXXV van eene *Stecke* sittende t'Antwerpen op t'privaet.**

Hie leijt hij die verginck door t'kacken op t' privat,
En die het Hertochdom van Brabant ded beghinen,
Den bult van synen ruggen quam hem niet te baet
Noch oock dat hij door Macht de Vriesen con verwinnen.
Van achter wel gebult, van voor gewapnet wel,
Ghaff hij den blooten aers ten besten om te steken:
Den Moorder socht t'proffit, hij stack hem daer in t'vel
Het gat was, waer door hem den gheest is uitgeweken.

[328]

19. Van een Meuldenaer.

Hier leyt een Meulder, en rast in der Erden,
Die syn Ambacht heel cloeck van syn Meester leerden,
Ende thoonde dat hy de rechtverdicheyt beminden:
Hy hiel altoos Ratten om de Muysen te verslinden,
En sedert den tyt, dat hy hier heeft gelegen,

Can men hem nyet aentygen van dievem weggen.

20. Von Hendrick de Haes.

Hier leyt begraven *Henderick de Haes*,
In syn leven eenen nobelen Baes,
Hy was tot vluchten wel bequaem en ras,
Maer wist gheen plaets, daer die Doot niet en was.

21. Een ander.

Hier leyt *Magister Tilleman*.
O Godt hy was een frommer Man,
Hy leerden de Kindern *A. B. C.*
En nu rust hy hier *in pace*.

22. Van Jan de Coninck.

Aenschouwt doch op wat slechte manier,
Een Coninck leyt begraven hier,
Die nochtans Coninck was geboren
Gelyck syn Vader hem te voren,
Maer wildy weten waer dat t' hem stack,
Dat hem maer een Coninckryk gebrack,
[329]
Want noch den Vader, noch het Kindt,
Was newers Coninck van, dan Wint.

23. Van eenen *Horologiae* maecker.

Hier leyt begraven, die t' begheert te weten,
Een die de passen des tyts wilde meten,
Maer (och armen) de maet en heft hy niet gecregen,
Want den tyt liep door, en hy storff onderwegen.

24. Van Jeremias S.

Met sorghe en sueren arbeyt groot,
Soo creghe ick dat my overschoot,
En noyt en meynden ick te laten
Aen Procureurs en Advocaten,
Maer door den maeschap vol crackel,
Sy crygen nu het meeste deel.

25. Van een jonghe Boerin.

Hier leyt een jonghe vrouw van een ouden Boer,
Die liever had geweest een Edelmans Hoer,
Die hoe sy de demen van haer koeyen track,
Noyt eenich melck in den euder gebrack:
Maer hoe weynich sy trock aen den ouden grys,
Soo creech sy meer nieten als hooghen prijs.

26. Een ander.

Drinck ick, Leser, soo bederff ick,
En drinck ick niet, soo sterff ick,

Tis beter gedroncken en bedorven,
Dan niet gedroncken en gestorven.

[330]

Och Heere wilt mynder ontfermen,
Al ligg' ick hier met volle dermen.

27. Een ander.

Hier onder andere vrouwen en Mans,
Leyt oock begraven Meester *Hans*,
Door oirsaeck dat hy sterven most,
Als hy niet langer leven en cost.

28. Van Anthony van Aken.

Alhier leyt begraven *Anthoni van Aken*,
Godt gheve de Ziel in den Hemel mach geraken,
Maer wann'er t' geschieden sal, can men niet verstaen,
Want nam de reyse seer ongewillich aen.

29. Op eenen Steen gheschreven te Weert.

Elck een sal spreken van groot Wonder,
Als men sal weten wat hier leyt onder.

30. Op d'ander syde was geschreven.

Voorwaer ick ben seer blyde,
Dat ick leg op myn ander syde.

31. Van eenen Zwinglischen Predicant.

Alhier leyt begraven, ghy moget wel gelooven,
Een die syne hoorders met Woorden wild verdooven:
Hy is doot, maer levende preechte menighe clucht,
En ten lesten is noch gestorven vande Watersucht,
Lieve Leser, wilt dit bedencken frey,
Ist niet seer te deynen, ey, ey, ey.

[331]

32. Van eenen Calvinisten Predicant.

Hier inder Aerden gesloten,
Een Leeraer van de Hugenoten,
Hy leefden naer den nieuwen vont,
En sterf soo geur gelyck een Hont.
Voor syn Ziel laet niemant lesen,
Want hy daerom soud tornich wesen,
Maer bidt voor dit seer heylich vat
Nyet meer dan voor een doode Kat.

33. Van eenen Quacksalver.

Hier hebbense (ocharmen) inder Aerden gestecken,
Een die coust genesen alderhande gebreken.
De Doot dit wetende, spelden hem een pert,
En stack den Pyl hem subytelyck in t' Hert.

Dit ded' sy soo behendich, listich en ras,
Om te thoonen constiger als de Meester was.
Ick stae in twyffel, in tweederley saken,
Oft de Meester in mis aen salff cond' geraten,
Oft dat hy wel wist remedie in der noot,
Tot alderley dinghen, uitgenomen de doot.

34. **Van Heyn Grooten-dorst.**

Wie hoorde syn leven van frayer hals oft borst,
Dan gewoonst heeft te Dorst, genoemd *Heyn Grootendorst*,
Eylacen hy is nu doot, t' mach de Brouwers wel varen,
Want heeft goet Bier gedroncken byde vyfftig jaren.
Hy mocht het seer wel, ten is vry gheen sage,
[332]
Wy en rekenen maer III. potten alle daghe,
En vyfftyc jaren vanden eynde totten beghin,
Hebben effen achtienduysent CCC. daghen in,
Nu dry potten s' daechs tsamen op een gesomt,
Vierenvyfftyc duysent negenhondert potten compt,
Den pot gerekent op een dobbelen stuyver,
Maeckt 5490. guldens styver,
Welcke somme soud' bedragen hebben veel bat,
Had' hy meer gelts, off beter credit gehat.
Niettemin dess 54900. potten tsamen
Maeckten t'Antwerpen 549. amen.
Nu mach elck dencken, die dit hoort oft leest,
Oft dit Lichaem niet en is suyver gespoelt geweest.
En eer al dat nat daer is door gesoncken,
Ofter niet menighen Worm in is verdroncken,
Soo dat de Medicins van hem niet en hadden te bat,
Want al dronck hy veel, nochtans luttel hy adt.
Godt gheef hem den Hemel met blyder meyren,
Want inde Hel en souden hem niet begheyren,
T'isser te doncker om naer den Pispot te reijcken,
En mocht Lucifer wel alle syn vier uyt-seycken,
Maer splytmyten en dennen sullen de Hell soo vullen,
Datter seer weynich Dronckaerts in comen sullen.

35. **Van eenen Jagher.**

Hier begraven leyt een vande tyranighe gheesten,
Een seer groot vervolger vande wilde beesten,
[333]
Maer om dit te wrecken, en te plagen desen plager,
De Doot was den Hont, en de sieckte was de jagher:
Ergo.
Soo is van de Jagher, hoe vroom oft hoe sterck,
Gejaecht door de Doot hier onder desen Serck.

36. **Van Maey van Dompe. Int Land vander Goes.**

Hier leijt *Maey van Dompe*, de oude rôpe,

Godt gedenck haer ziel, en alle zielen,
Leser nempt ghy de brocken die uit haer vielen.

37. Van *Claes Wybrant*, Roover.

Hier onder desen Steen leijt *Claes Wybrant* begraven,
Die om sijn dievery wert geten van de Raven.
Segt doch, passant, Godt heb sijn lieve Ziel,
Want eer begraven wert, d'Lichaem in stucken viel.

38. Van *Hendrick Petersen*.

Ick sien waer dat ick my keere oft wende,
Dat ten lesten de Doot is van alles d'ende,
Iegelijck loope vry, die loopens heeft lust,
Mynen tyt is verlopen, ick ligge in rust.

39. Van eenen lichten *Cramer*.

Eenen Serck met sware Aerden last,
Hier op dit Lichaem niet wel en past,
[334]
Want die d'aerde heeft licht getreden,
Soo swaer te belasten en waer gheen reden:
Hy waer veel beter gedeckt met pluymen,
Dan soude wesen tegens alle costuymen.

40. Van *Angelo Politiano Florentin*.

Hier leyt *Politian*, en swycht nu door de Doot,
Die met dry tonghen plach te spreken uyt een hoot.

41. Een ander.

Van hem die hier begraven leet,
Can ick niet gheven groot bescheet,
Dan dat hy lefde langen tyt
Eer dat hy wert de Werelt quyt,
En dat hy hem heeft gequeten,
Met wel te drincken en wel te eten.

42. Van *Wouter van Wyck*.

Hier leyt begraven *Wouter van Wyck*,
Hy leefden Geux, maer sterf Catholyck,
Uit vrees die hy had van den Hemel te derven,
Door Geux te leven, sonder Paeps te sterven.

43. Een ander. tot *Deventer*.

Doet goet soo lange als ghy hier leeft,
Want soo haest als ghy de Werelt begheefft,
Soo deyltmen u, en dat uwe in dryen,
En soo wie dat heeft eene van dyen,
Die en ghaeff dat niet om d'ander alle bey.
[335]
Want *Godt*, die de Ziel sal hebben in geley,

Ick segt u voorwaer, dat hy die niet en ghave
Noch om d'Lichaem, noch om alle dyn have;
De *Wormen* die dat lichaem sullen verteren,
Souden seer noode dat oock willen ontbehren,
Noch om de Ziele, noch om dat goet,
De Vrienden syn oock alsoo gemoet,
Die dat goet voor haer sullen behouden,
Dats daervan oock seer noode scheyden souden,
Noch om de Ziel, noch om dat lyff.
Daerom is hy wol een arm cattyff,
Die syn Ziel soo lichtelyck avontuert,
Om het aertsche goet, d'welck soo weynich duert.

44. Van Lenaert de Craecker.

Hier leyt begraven *Lenaert de Craecker*
Eertyts geweest eenen Blaesbalch-maecker,
Maer (eylace) op t lest, soo ick het bevindt,
Gebraeck den Blasbalck-maecker selver windt.

45. Van Coenraet de Cock.

Och lieve Leser ten is gheen jock,
Hier leyt begraven *Coenraet de Cock*,
Hy cockten velderley leckere beten,
Maer de Wormen hebben hem rouw op gheten.

46. Een ander.

Hier leyt begraven *Simon van Soeten*,
Gebaert tot an de buyck, en gebuyckt tot aen voeten.

[336]

47. Van Jan Grooten-dorst.

Hier heeft men *Grooten-dorst* in d'aerde gesoncken,
Die selden nuchteren was, maer altijd droncken,
Hadd hy oock honger naer synen dorst gehadt,
Hij hadde voorsecker dierte gebrocht in de stad.
Nu de Doot hem halende in bequamen tijt
Heft daerdoor de Stadt van vreess bevrijdt.

48. Van eenen gereformeerden Predicant.

Hier heeft de Doot in d'aerde geplant
Het Lichaem van eenen Predicant,
Een Predicant van grooter weerden,
Om te precken al dat men begheerden,
Niet meer als viermaels naer den anderen,
Heeft hij sijne leeringe ghaen veranderen,
Ende onder alle vier de Secten,
T'was altoos waerheit dat hij preeckten.
Hadde hij noch meugen langer leven,
Tot meerder Secten hadd' hem begheven.

49. **Een ander.**

Peter in de Byl met eenen cop vol muysenesten,
Die leijt begraven hier, namelijk aen t Stadts vesten
Sijn gelooff en sijn leven is geweest sonder loff,
Daerom oock sijn Begraefnus buijten Kerck en Kerckhoff.

[337]

50. **Van eenen Coster.**

Hier leyt begraven *Matthys vanden Tepel*,
Hy leefde vande Clock, en stirff van de Klepel.
(Door lanckheyt van tyde was hem de Klepel op t'hoft gevallen)

51. **Van Hans van Wachter.**

Inde vier Winden heeft gewoont *Hans de Cracker*,
Hy geleke seer wel tot eenen Blaesbalckmaecker,
Synen eygen naem was *Hans de Wachter*
Hy blaesden soo weel van voor als van achter,
Hier rust hy nu, en leyt sonder Windt,
Leser die dit leest, tot sterven u versint.

52. **Van eenen Tollenaer.**

Hier in de Aerden, by de swerte Mollen,
Leijt een ontfanger van rechten nen tollen,
Is de Ziel in den Hemel, soo sijn alle dinghen wel,
Want daer wasser veel die hem wenschten inde Hel.

53. **Een ander.**

Hier is geschiet rechtverdich recht,
Den Heer die leyt hier byde Knecht,
Den armen die leyt by dne rycken,
Den leelycken by den suyverlycken.
Den boer leyt byden Edelman,
Den geleerden bij die niet en can;
Hier leyt de Sot byde Wysen,

[338]

Den jonghen byden ouden grijsen.
Nu compt alhier en segger my,
Wie hier schoon, ryck oft edel sy,
Sy leggen nu t'samen by malcanderen,
Den eenen en is niet beter als den anderen.

54. **Een ander. T'Antwerpen.**

Wat ick ghaff is my gebleven,
Wat ick behiel heeft my begheven,
Wat is doch mette Weerelt bedreven?
Anders niet als roock is s'Menschen leven.

55. **Een ander.**

Recht soo ick soud overgeven myn leven,
Myn Biechtvaer my raeyden te vergheten en vergeven,

Maer nochtans verghat ick als doen te vergheten
Dat myn vyanden loegen, en myn vrienden kreten.

56. Van eenen Timmerman.

Hier leyt begraven die door ongeluck groot,
Van een hoghe Timmeragie is gevallen doot,
En, ochermen, dit ongeluck hy so deyrlyck ontfinck,
Door het rascher affcomen, dan hy boven ghinck.

57. Van eenen constighen Draeyer.

Hier leyt eene Draeyer,
Ick meyn dat gheenen fraeyer,
Int Lant is te vinden,
Want draeyde met alle Winden.

[339]

58. Een ander.

Hier leyt begraven onder desen Steen,
Een die meriteerde te liggen alleen,
Want woonden alleen, was vol melancoly,
Sturff oock alleen, want niemant was daerbij.

59. Een ander.

Hier leyt begraven tot sijn vrienden verdriet,
Een die ryck scheen, en weynich achter liet,
Maer had hy gelaten meerder goet en Gelt,
En hadden hun min in syn doot gequelt.

60. Van Jan van Scharen Hollander.

Hier leyt begraven *Jan van Scharen*,
Hy sterff voor den noen om den cost te sparen.

61. Van eenen Speelman.

Hier leyt een drolligen constigen quant,
Hy leefde by de Wint, en door het verstant,
Hy coust door de Wint de menschen bedwingen,
Dats moesten opder aerden huppelen enspringen
Maer de doot int lest, is hem comen aenveerden,
En heft hem belast stil te liggen in d'Eerden.

62. Een ander.

Een die int geselschap plach gheern te verteeren,
Alhier op d'leste quam hem retireren:
Vele over hem kreten, maecten veel getiers,
Maer d'alderdroefste waren Herbergiers.

[340]

63. Van den gierigen Medicyn Sylvius begraven tot Parys.

Hier leijt *Sylvius* den Doctor, die soo gierich is geweest,
Dat hij doot sijnde noch drooef is, datmen dit om niet leest.

64. Een ander.

Nuchteren, soo is int Water verdroncken,
En die in t'swemmen is onder gesoncken,
En dit groot ongeluck geschieden gewiss,
Om dat hij woud' swemmen, en was gheen Viss.

65. Een ander.

Hier leijt begraven onder der Eerden,
Een die de Doot quam stoutelijck aanveerden,
Gheen brieven van respijt en cost hij verwerven,
Nochtans had hij qualijck den tijt om te sterven.

66. Van eenen Constenaer J. de Brouwer.

Hier leijt eenen Constenaer, wasser een int Lant,
Die die Menschen soo maecten buijten hun verstant,
Dats weder bij hun selven niet gecomen en custen
Ten waer datse lagen een poos tijts en rusten,
En des scientie, en wonderlijck bestier,
Geschieet door eenen ketel, staende over t' vier.
Hij en was gheen Toovenaer, noch oock Alchimist,
Nochtans wert geseyt, van een die t'wel wist,
Dat met vier cond'trecken uit Water en moudt,
[341]
Eenen heelen grooten schat van Silver en Goudt.

67. Van eenen Medicyn.

Hier leijt gewentelt inder Aerden schoot,
Den vrient vande sieckte, en vijandt van de doot.

68. Van een strydtbaer Mann in een Herberghe.

Hier leijt een vroom en strijdt-baer mann,
In t'stormen van een volle Can,
Tot dat de Poot liep tusschen beijden,
En dede d'een van d'ander scheijden.

69. Een ander. Tot Delft.

Alsmen duijsent seshondert en vijff heeft geschreven,
Den eenentwintichsten *Jani*, weerdich te verclaren,
Heeft *Anthonis Cornelissz* de Werelt begheven,
Als hij die beleeft hadde een meer als 100. jaren.
En *Meynsgen Huyghen* sijn Huijss-vrou moest oock van hier varen
Weijnich uren nae hem, negenentnegentich jaer oudt,
Hij van Lis, en sy van Hillegom geboren waren,
Wettlijck over *LXXV*. Jaren gehouden,
Sijn beijd' opden *XXII*. (in alder eenvout)
Door last des Magistraets, die haer consent daer tot ghaven,
[342]
Ter eeren haren ouderdom, die so lang waren getrouwt
Binnen Delft overluyt, en in de nieu Kirck begraven

Dry wondren merckt men in des twee arm van haven
Dats, dats beyd des weldaet hier hebben verworven, fijn
Soo lang' geleeft, lang' gehout, en gelyck gestorven, sijn.
Yegelyck overdenck dit by hem selven wyslyck,
Siet, alst al geleft is, moeten wy noch sterven,
En stervende ons vleesch boose lusten afgrijslyck,
Leven wy Gode, om syn eewich ryck te erven:
Vreest daarom de doot niet, die d'Lichaem can bederven.

70. Van Nicolaes van Nieuwerven.

Hier leyt begraven *Nicolaes van Nieuwerven*,
Die op d oude manier is ghaen legghen sterven.

71. Van Godefroy de Groot.

Hier rust in d aerde *Godefridus de Groot*,
Was te cleyn om wederstaen aan de cracht vande doot.

72. Van eenen Smit.

Ghelooft my vrienden altemael,
Cost Vier of Flam, Yser oft Stael,
De Doot affweyren, mach ick segghen,
Men soud' my hier niet vinden legghen.

73. Van F.D. Religieus.

Ongunstich is de werelt, die niemand en gheeft,
Een ure van versekering, soo lanck als men leeft:
Dus machmen hen achten in geluckigen staet,
Die de Werelt can verlaten, eer sy hem verlaet.

[343]

74. Van Bernhaert van Benten.

Hier leyt begraven *Bernhaert van Benten*,
Hij was een man die leefden op syn renten,
Hij sterff op sijn Bed, en men nam hem daer aff,
En stelden hem te rusten in het Graff.

75. Van Justus Lipsius.

Hier leyt *Justus*, van soo loffelycke faem,
Dat de Nydt vreest te lasteren sijnen naem.
Den schat die hy liet, als quam te sterven,
Was niet dan Deucht, die yegelijck mach erven.

76. Van I.C.

Als mij de Doot quam haesten seer,
Mijn Ziel beval ick Godt den Heer,
Mij Lichaem, als van minder waerden,
Heb ick bevolen totter Aerden.
Mijn goet dat achter is gebleven,
Datment mijn vrienden soude gheven.
Mijn Naem en faem, was al mijn wenschen,

Te hangen aen tonghen van discrete menschen.

77. Een ander.

Het Gelt en ryckdom d'welck vergaerden,
Heb ick gelaten opder Aerden.
Het goet en t'quaet d'welck heb bedreven,
Is mij gevolgt in d ander leven.
Daer suldy eens weten metter tijt,
Dat men scherp recket, en schelt niet quyt.

[344]

78. Van eenen bon Compagnon.

Rogier Bontemps van genuchelijcke faem,
Leijt hier begraven met een andern naem,
Och Tappers stort wel tranen op sijn Serck,
Want sach de Herberch liever dan de Kerck.

79. Van eenen Pachter.

Hier leyt begraven een sorchvuildich Pachter,
Die vreesde door syn huer te comen teu achter:
Om dit te te remedieren, de Doot quam hem halen,
En stelden hem hier, daer nyet en sal betalen.

80. Van Daniel van Dalen.

Hier leyt begraven *Daniel van Dalen*
Die de Doot haest uit de Werelt quam halen,
Door de commissie die haer was gegeven,
De rest oock te halen die noch achter bleven.

81. Van eenen grooten Dronckaert.

Leser, ick mach nu wel beclagen,
Het groot vercort van myn daghen,
Ick starff in mynen Jaren jonck,
En t' s' gecomen door den dronck,
Want als ick maeck te meest de sot,
De Doot sadt heyminck inde pot.

82. Van eenen Geldt-hont.

Hier leyt een Geldt-hont der Aerden bevolen,
De Doot als een dieff heeft hem van hier gestolen,
Het welck geschiede op sulcken tyt,
Dat men wel cost mercken t'geschiede uit spyt.

[345]

Want op den selven tyt, dat s'hem quam quellen,
Was hy vast besich om syn Gelt te tellen,
Enden snooden dief, het leven nae-trachter,
Stal den Man wech, en liet het Gelt achter.

83. Van eenen Pot-backer.

Hier leyt begraven, soo men mach bevinden,

Een die syn vyanden aldermeest beminden,
Want warn de ghene die craeckten en braecken,
De beste Wercken die hy conde gemaecken.

84. Van eenen Blinde-man.

Verliesende myn ooghen cracht,
Ick seyde' de werelt goeden nacht,
Want cost my niet tot slaep bereyden,
Eer my de doot te Bed quam leyden.

85. Van Petrus Peregrinus.

Een die gesocht heeft soo veel als hy cust,
Inde wyde Werelt te comen tot rust,
En heeft gheen gevonden, dan nu hier alleen,
In een Bed van Aerde, gedeckt met een Steen.

86. Van eenen onnooselen armen bloet.

Hier leyt begraven een geheel goet Knecht,
Gelyck een Pantrock, slecht ende recht:
Hy sach die Werelt die cost hem derven,
En daerom ghinck oock liggen sterven.

87. Een ander.

Hier leyt hy doot die in syn leven,
Noch goet noch quaet en heeft bedreven,
[346]
Het schijnt hij hiel hem soo uit vresen,
Van naer syn doot vermaert te wesen.

88. Van Boudewyn Stelling.

Een die verteyrt heeft menighen schelling,
Leyt hier begraven, *Boudewyn Stelling*,
Lanck vaerden hy wel, daer naer wert hy cranck,
En ten lesten steirff hy tegen synen danck.

89. Van een groote Haer-Vlieghe.

Godefroy leyt hier, en laet hem overtreden,
Die qalyck in syn leven yemand liet met vreden.
Hy was warachtich een Haerman uitvercoren,
Procureurs en Juristen hebbender veel aen verloren.
Seer onrustich waren de daghen van syn leven.
Rust is hem nu noodich, Godt wil hem die gheven.

90. Een ander.

Hier leyt *Cornelis* die deyrlijck verstickten,
Door eenen Haerinck, die bynaer inslickten:
T waer beter geweest, naer alle reden,
Dat hy den Harinck in stucken had geschneden.
Men seijt t was een wedding waer door hij t'dede.
Maer hy verloor de Wedding, end leven mede.

91. Van een Curier oft Post.

Een moede Courier leyt hier en rust,
Om dat hij de Doot niet ontloopen nen cust.

92. Van en Hannecken uit.

Och lieve Leser, ten is gheen fluyt,
Hier leyt begraven een Hanneken uit,
[347]
En daer door geworden, alsoo ick versin,
Gheen Hannecken uit, maer Hannecken in.

93. Van eenen Schipper.

Een Schipper verseyt leyt hier begraven,
De Doot was Pilot, en het graf de haven.
De Doot was partiael, soo men wel mach gissen,
Want sy gaff de Wormen dat toequam de vissen.

94. Van eenen Boeck-binder.

Hier leyt een Boeck-binder van goete consciencie,
Due uit niemants boeck en noyt en stal scientie:
Cost hem contenteren met binden en vercopen,
Want hy sachse soo lief toegesloten als open.

95. Een ander.

Hier leyt begraven eenen vremden dief,
Die Geldt en Goet heeft gehad seer lief,
En d'oirsaecke was, hy niet en wert gehangen,
Door faulte van dienaers, die hem souden vangen:
Nochtans quam hy te sterven een quade doot,
Want viel achter om met den pot aen syn Hoot.
Godt gheef dat hy heeft in soo corten spatie,
Geroepen om genade, en vercregen gratie.

96. Een ander.

Als ick de Doot niet en verwachte,
Creech ick den Doot-steeck inden nachte,
Twee synder nu die seer verlangen,
Dat myn dootstecker waer gevangen,
[348]
Den Beul den eenen is geweest,
Den anderen den Duyvel is.
Waer myn dootstecker ghaet oft staet,
De vrees hem nimmermeer verlaet,
Want in syn slapen en syn wachten,
Altoos ben ick in syn gedachten.
Och lieve Godt, believet ou,
Verleent my rust, en hem berou.

97. **Van Geeraert Abrams, alias Leckerbecken, ende *compaignons*.
s'Hertogenbosch.**

Alsmen duysent ses hondert schryven, sach
En Februarius ouwt was van vyf dagen,
Een stuck, d'welck in memorie wel blyven, mach
Heeftmen ons mannellyck voor t'geloove sien wagen
Ter Vuchtscher Heyde, daer wy hebben verslagen
Tweentwintich aenhangens der Kettens rebel
Van Franschen bloede, die ons hadden doen vragen
In gelyck getal, tot een beroepslach fel,
Die wy aenveerden naer ons overste bevel,
En streden vromelyck Gods Kercke ter eeren.
Drye vande Vyanden syn ons ontvlucht snel,
De rest ginck t' getal der dooden vermeeren.
Vyffue hier geschildert naer wille des Heeren
Verloren wy, die daer offerden hun bloet.
Aldus sachmen s Francoys hoochmoet verkeern.
Lof sy den Heere, die ons ghadd cracht en moet.

[349]

98. **Van Peter Aretino.**

D'aschen van *Aretin* rust onder desen Steen,
Die sijn fenijnde tongh' tot lasteren gewende:
Godt liet hy in syn rust en spaerden hem alleen,
Om dat hy (soo hy seyde) hem niet te recht en kende.

99. **Van Chiappin Vitelli.**

Italien heeft het lyff, en Brabant d'Ingewant,
Van die *Vitellio* in alles heeft geleden:
Maer wie heeft syne Ziel? voorwaer ick meyn niemant,
Om dat in dit vet Calff noyt Ziel en is gebleken.

100. **Een ander.**

Hier leyt een Spiegel vander minnen,
Berooft door *Venus* van syn sinnen,
Soo toont haer daer *Cupidos* Moer
Soo wel een dieffege als een Hoer.

101. **Van Calandrin.**

Hier rust *Calandrin*, den aerdighen sot,
Die van *Bruyn* en *Buffelmacho* wert bespot,
Doen hy metten Steen invisibel wou gaen,
Dan is nu invisibel, voor die by hem staen.

102. **Van een vrouw Venus martelaer.**

Leser, om u, ende meer te stichten,
Ick moet my uitter Aerden bichten.
Ick ben geweest, ick moet verclaren,
[350]

Een van vrouw *Venus* Martelaren.

Ick spelden soo myne personnagie,
Werd' heel camant, en vol crawwagie.
Ghaters die liet ick in my booren,
En oock myn Lichaem liet ick smooren.
Ick rok' altoos naer quade stancken,
En dickmaels dronck ick vuyle drancken.
Myne Beenen waren smal en din,
Mynen Neus die viel camus-wijs in,
Ick sprack heel heesch uit mijne keel,
Gheen lidtmaet nauwlijcks had ick heel,
En eer ick cruijpten in dit cot,
Soo was mijn Lichaem half verrot,
En all de menschen die my sagen,
Ghingen my al geckende beclagen,
En seyden van *Venus* noch haer Soon,
Cost ick verwachten betern loon.

103. Van Cool den Sot. T'Antwerpen.

Hier leijt *Cool* den Sot onder des' pomp begraven,
Die daer wou ligghen om hem nae syn doot te laven.

104. Van eenen Horen-drager, hebbende op syn Graff een Wapen met Horens.

Desen Horendrager droech de horens soo groot,
Dat syn graff die noch draecht naer syne doot,
Want soo hier door syn vrouw was aengerackt,
Heefts den Steenhouwer op de Wapen naergemaect.

[351]

105. Van Brevet den Capuyn een Sanger van de Coninck van Vranckryck.

Hier leyt *Brevet* den tweeden Amphion,
Die door syn stem de Menschen bewegen con:
Maer als Orpheus in alder vrouwen haet,
Om dat door hem, haer niet en quam te baet.

106. Van een ongeluckich reysende Man.

Leser, om u te doen wel gedencken,
Wat den Menschen overcompt door eten en drincken,
Soo weet dat gheen ongeluck can wesen groter
Dan te sterven van een Ey opgheten sonder boter,
Waert geschiet is, oft wanneer, is my vergeten,
Vraghet eenen Hollander, begheert ghyt te weten.

107. Conclusie totten Leser.

Stervens ophouden is hope verloren,
Soo lang als Menschen syn geboren:
Dus laet de doot dan in haer wesen,
Begheert haer niet, noch wiltse vresen,
Wat is ons leven, wat is ons hooveerde?
Wat is ons schoonheit, wat is ons jeucht?

Wy moeten doch all verrotten in d' Eerde,
Wat blijft ons anders als de *Deucht?*

ENDE